

sosiálarin

telf. 14720 — 11820

box 76, 3800 Tórshavn

Útgevari: p.f. sosiálarin

Fyrirtaksstjóri: Tórfinn Smith

Bláðstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)

Bláðmenn: Hogni Djurhuus

Jóhann Mortensen

Jan Müller

Lýsingar: Arne Thomsen

Uppseting: Sosiálarin

Prent: Dimmalætting

Bráðfeingisloysn

Í EINUM skrivi til javnaðarflokkinn og tjóðveldisflokkinn fyri stuttum segði fólkaflokkurin frá, at hann undir ávísum treytum vildi ganga við til, at ein nevnd varð sett á kanna siglingarmálið og geva tilmæli í hesum.

FYRRA TREYTIM var, at hinir báðir flokkarnir vildu ganga við til at boða frá, at landsstýrissamarbeiðið helt fram. Seinna treytin var, at hinir báðir flokkarnir vildu ganga við til, at finna eina líkliga loysn fyri fiskiskipafloktan.

OKKARA STØÐA var, at nevndin fyrst var sett, at vit kendu úrslitið av arbeiðinum og hvørja lagnu hetta mál fekk, áðrenn støða varð tikin til framhaldandi samarbeiði við fólkaflokkinn. Hetta vildi fólkaflokkurin ikki, og tí kom hin treytin ongantíð til umrøðu.

HVAT EIN nýtilig loysn er í fólkafloksins eygum hava vit so heldur ikki fingið at vita, men kortini ber til at gita, at flokkurin vil veita vinnuni størri almennan stuðul, og at peningurin til hendan stuðul annaðhvørt verður fingin til vega við hægri tolli og skatti ella við niðurskurði í almenna virkseminum. Hetta er jú tann traditionella fólkafloksleiðin.

MEN SLÍKAN loysning kann javnaðarflokkurin ikki góðtaka. Sjálvandi eru vit fyri at loysa trupulleikarnar hjá vinnuni, men spurningurin er, hvussu hesir trupulleikar eiga at verða loystir. Í ólavsøkurøðu síni segði lögmaður frá, at javnaðarflokkurin kemur við uppskotum um, hvussu hesir trupulleikar kunnu verða loystir.

TAD AT VEITA størri almennan stuðul kann bert koma uppá tal sum eitt bráðfeingis tiltak, meðan aðrar betri og meira varandi loysnir mugu finnast. Javnaðarflokkurin hevur sína hugsan um eina bráðfeingis hjálp og meira varandi loysnir og leggur flokkurin meira dent á tær varandi loysnirnar. Fleiri av teimum tiltøkum, sum javnaðarflokkurin vil mæla til at seta í verk, eru bæði radikal og ótraditionell. Men í fyrsta umfari skulu vit haa semju um eina bráðfeingishjálp. Vónandi fer hetta at eydnast.

Nú skilji eg ikki sambandsflokkinn longur. Eg má innrømma, at eg var

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at bláðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brovini.

ein av teimum, sum læt meg lokka til at stemma uppá sambandsflokkinn seinast, men eg helt, at tað skuldi vera fyri at fáa javnaðarflokkinn aftur at arbeiða saman við sambandinum. Soleiðis forstóð eg teir sambandsmenn, sum eg tosaði við. Teir søgdu allir tað sama — tað var altíð møgulegt at venda aftur til javnaðarflokkinn seinni, tá ið hann kom í landsstýri saman við sambandsmonnum.

Eg og alt mitt hús

stemmaðu so uppá henda flokkinn, sum vit annars ikki hava valt í meira enn tjúgu ár.

Men nú frætti eg, at tað skal vera samgonga millum fólkaflokkinn og sambandsflokkinn — eg má siga, at við tankan um tað, fer mær kalt niður eftir rygginum. Eg komi at hugsa um tað ræðuligastu tíðina í Føroya søgu, tí ið Kristian Djurhuus sat sum sambandsløgmaður. Annar hvør maður mátti av landinum at arbeiða. Skal tað verða úrslitið av

sambandsins valsigri, haldi eg meg vera snýttan, og tað hevur verið fólks agitation ferd í minari familju, og har eg búgvi, av sambandsfólki her í Havn.

Eg havi, ið hvussu so er gjørt av, ikki at velja sambandsflokkinn aftur.

Við at hugsa aftur til ta tíðina, tá ið teir sótu við valdið saman við fólkaflokkinum, ræðist eg — sporini eftir teir tá, vóru ov fúl.

Sambandsveljari einaferð

TEIR BIÐJA OG TEIR SKULU FÁA

Politiska uppgávukona Óla Breckmanns, Hákon Djurhuus og sambandsbláðstjórnin G. L. Samuelson, best kendur sum serfrøðingur innan illnatni og persónsjagstran, hava nú í vikur í felag grátið krukudillutár um eina sokallaða vinnulivskreppu, og um javnaðarfloksins tørvandi fatan av støðu vinnunar.

Tað er undrunarvert, at henda borgarliga greipa so ósmæðin hætta sær at elva til tjak um vinnulivspolitikkin javnaðarfloksins mótmegis tí armóðspolitikki, ið sambands- og fólkaflokkurin hava at visa á.

Vit, sum eru komin eitt sindur uppi árin, minnst enn tey neyðarar í søgu okkara, tá hesir høgreflokkar í verki vistu hvør teirra vinnulivspolitikkur var. Vit minnst alt ov væl, tá fólkaflokkurin hevði politiska, figgjarliga og vinnuliga valdið í landinum. Beisku royndir okkara frá tí tíðini minna okkum alsamt um, hvussu neyðugt tað er fyri persónliga og vinnuliga frælsid, at fólkaflokkurin ongantíð aftur, hvaðna verri nú undir leiðslu Óla Breck-

manns, sleppur at nýta sín vinnulivskur móti arbeiðs- og fiskimonnum. Í hálvtrýssunum fekk verka- og fiskimannafjöldin aftur ein kur av tí hálovaða hegarnaraða vinnulivspolitikkinum. Hesin kurur teirra borgarliga var stutt og greitt at steðga vinnuhjólina, noyða fólkid í arbeiðsloysi og av landinum.

Hjálparloysi sambandsins og fólkafloksins í vinnulivsmálum elvdi til at fjøld av teim meint raktu verkafólkunum fylktust um javnaðarflokkinn og hansara ávisingar av, hvussu vinnuhjólina aftur kundu koma í gongd. Við valið í 1958, tá veljarafjöldin so dyggiliga tók saman um javnaðarflokkinn, eydnaðist at broyta vanliga hugsanina um, hvat hugtakið vinnulivið veruliga fevnir um.

Fyri teir borgarliga hevur tað ongantíð verið nakar ivi. Vinnulivið og vinnulivspolitikkur er fyri teimum eitt stríð um avskrivningar, skattafyrirminur og profittur hjá einum útvaldum bólk í ríkmannabjølgu. Móti hesi hugsan stendur javnaðar-

flokkurin við sínum ótroystiligi ávisingum um, at vinnulivið, tess kor og tann almenna vælferðin er treytað av fatanini um at vinnan fyrst av øllum er tey sum arbeiða, framleiða og skipa fyri. Fyrst tá henda hugsan av neyð varð góðtikið av teimum borgarligu bar til at seta í verk tiltøk, sum vóru grundað á javnaðarloysnir, loysnir sum forðaðu fyri, at tað vinnandi fólkid av tí óviðkomandi orsökum varð tveitt út í arbeiðsloysi.

Ein skilir væl, at G. L. S. og Hákon Djurhuus eftirlýsa loysnum frá javnaðarflokkinum til at loysa teir trupulleikar, sum vinnan stendur í. Hetta visir bert enn einaferð, at teir í politisku neyð síni eru fullgreiddir yvir, at skulu skilagóðar loysnir finnast, so mugu tær koma frá jvnfl. Í hesum hava teir allan rættin, serliga tá ein sær, annað var heldur ikki væntandi at einasta avrik teirra higartil hevur verið gjøgnum panikkendan ótta at ræða og sáa misálit á møguleikar tjóðarinnar.

Við báðum beinum á

jørðini og í fullum áliti til egnar og tjóðarinnar møguleikar, fer jvnfl. at visa á at her er ongin grund til panikk.

Partar av fiskiflotanum eru í lótni í rakstrartrupulleikum orsakað av hækkaðum oljuprisum. Men vit eiga at geva gætur, at tað sum eyðkennir eina kreppu eru sölutrupulleikar og harav vinnuloydi. Føroyar hava ongar sölutrupulleikar og onki arbeiðsloysi. Fiskifloti okkara er sum heild vælutgjørdur og tíðarhóskandi. Tað sum nú er uppgávan, er at útvega loysnir, ið tryggja at vinnuhjólina ikki steðga, meðan biðað verður eftir at tey ótryggu orkuviðurskiftini aftur koma í eina fastari legu. Hesar loysnir hava sambands- og fólkaflokkurin í politisku neyð síni biðið jvnfl. um at finna, og tað fer hann sjálvsagt eisini at gera, tí jvnfl. veit sum er, at tekur hann ikki eisini hesaferð um endan og visir á gongdar leiðir, kemur tað fyrst av øllum at nerva livikorini hjá arbeiðs- og fiskimonnum.

Peyotl

Heimaseymirskasø
kist beinanvegin
Firma Hans Joensen
tlf. 11217